

izrazljivo funkcijo.

Kakšne so predpostavke matematičnih metod pri prirejanju analitično izrazljivih funkcij analitično neizrazljivim funkcijam kot ponazoritvam realnih časovnih vrst?

Matematične metode izhajajo iz analize časovne vrste, ki predpostavlja, da je razvoj vsakega ekonomskega in poslovnega pojava rezultat delovanja štirih osnovnih komponent:

- trenda (T) kot dolgoročne tendence v razvoju pojava;
- sezonske komponente (S), ki povzročajo oscilacije znotraj krajših obdobj;
- ciklične komponente (C), ki se odražajo v daljših obdobjih in je rezultat retardacije ali ekspanzije pojava v posameznih (praviloma enakih) časovnih intervalih;
- iregularne komponente (I), ki odražajo slučajne vplive na razvoj pojava.

Vedno je nujno, da pri analizi pojava izločimo vpliv iregularne komponente in opazujemo razvoj pojava le pod vplivom T, C in S. Razvite so metode za izločanje ciklične komponente in sezonske komponente ter za analizo razvoja pojava pod vplivom ene, dveh ali treh komponent.

Analiza časovne vrste predstavlja študij pogojev (komponent T, S, C), ki so v preteklosti povzročali (ob delovanju I) ugotovljeni razvoj pojava. Predstavlja torej študij kvantitativne platnosti zakonitosti razvoja pojava v preteklosti. Sodbe o vsebinskih razlogih za takšne ugotovljene kvantitativne zakonitosti niso več domena analize časovne vrste. S to ugotovitvijo, ki lahko pomeni kritiko analize časovnih vrst, ali pa (kar je bližje resnici) provociranje sodelovanja ekonomistov v fazi analize, lahko sprejmemo analizo časovnih vrst kot znanstveno metodo. Vsa teža kritike pa pada na naslednji korak, ki izhaja iz analize: predpostavljamo, da se bodo pogoji iz preteklosti nadaljevali tudi v prihodnje in ugotovljene pretekle zakonitosti ekstrapolirane v prihodnje obdobje. Ta predpostavka je eden glavnih kamnov spornosti pri uporabi analize časovnih vrst za napovedovanje ekonomskih in poslovnih pojavov. Toda - če smo vabili k sodelovanju ekonomiste že v